

ARTO KURTTO
RAINO LAMPINEN
MIKKO PIIRAINEN
PERTTI UOTILA

Suomen putkilokasvien luettelo

Lisäyksiä ja muutoksia perusteluineen 6

Piirroksat Erna Ender © LUOMUS 2025

Suomessa luonnonvaraisena tavattujen putkilokasvien luettelo julkaistiin alun perin vuonna 2019 kolmena versiona: painettuna, pdf-tiedostona ja Excel-taulukkona. Luetteloa on sittemmin pidetty yllä osana Suomen Lajitietokeskuksen [taksonitietokantaa](#). Siitä on vuosittain poimittu jäädytetty versio Lajitietokeskuksen julkaisemaan [Suomen lajiluetteloon](#). Tässäkin kuudennessa päivityksessämme esitettävät muutokset ja lisät on jo toteutettu taksonitietokannassa. Vuosittaisten luetteloiden metatieto-osiossa olemme tätä katsausta yksityiskohtaisemmin selostaneet, miten muutokset on taksonitietokannassa teknisesti toteutettu suhteessa jo aiemmin

käytössä olleisiin taksonien rajuksiin.

Suomen luonnonvaraisten putkilokasvien **ajantasaisen luettelon** saa poimittua Laji.fi-portaalista seuraavilla linkeillä:

- [Ajantasainen lajiluettelo \(ei epävarmoja\)](#)
- [Ajantasainen lajiluettelo \(epävarmat mukana\)](#)

Kyselytuloksiin voi oletusasetuksia muuttamalla poimia itse haluamansa valikoiman yli 40 eri muuttujan arvoista.

Toteutuneesta ja tulevaisuudesta

Seuraavan sivun taulukko kertoo taksonien ja muiden yksiköiden lukumäärien muodossa lajiluettelon tähänastisen kehityksen kuuden päivityksem-

me (2019–2025) myötä. Lisäksi päivityksiin sisältyy lukematomia noissa luvuissa näkyvää tieteellisen nimityksen ja kansallisten nimitysten taksonomisia ja ortografisia muutoksia, auktorikorjauksia, läsnäolon varmennuksia tai epämielisiä ynnä muita säätöjä sekä tietysti selvityksiä (annotaatioita) erilaisten toimenpiteiden taustoista. Kaiken kaikkiaan päivitysten laatiminen on vaatinut ajan hermolla pysymistä ennen kaikkea kertyviä kasvihavaintoja ja botaanista kirjallisuutta seuraamalla sekä kovasti aikaa ja hermoja niiden antien tulkinnessa ja julkaisumuotoon saattamisessa. Varsinkin monissa tapauksissa *Lutukka* on toiminut myös lajiluettelon lisäysten ja muutosten kirvoit-

tamien perusteellisempien kat-
sausten julkaisukanavana.

Edellä mainittu metatieto-
osio saattaa jatkossa olla ainoa
paikka, jossa Suomen putkilo-
kasvien luettelon päivitykset
ylipäättään ovat koosteena näh-
tävillä. Nykymuotoisen perus-
tellun ja kuvitetun katsauksen
laatiminen näet päättyy *Lutu-
kan* lakatessa ilmestymästä.

▼ Taksonien, epämuodollisten
ryhmien, viljelykasvien ryhmien
ja lajikkeiden sekä risteymi-
en määrät tässä ja aiemmissa
lajiluetteloissa. Huomaa, että
sukujen *Hieracium*, *Pilosella* ja
Taraxacum tiedot ovat vaja-
vaisia ja laajasti käsitetystä
Ranunculus auricomus -ryhmästä
ovat mukana vain Ericssonin
(2001) Suomesta mainitsemat
lajit.

Laji.fi / Uusjoki 30.7.2025 M. Lubjanski CC BY-SA 4.0

Taso / Vuosi	2019	2020	2021	2022	2023	2024	2025
Heimo	140	142	141	142	142	142	143
Suku	900	907	908	911	914	919	923
Laji	3 240	3 264	3 288	3 307	3 324	3 330	3 340
<i>Hieracium</i>	80	80	80	80	80	80	80
<i>Pilosella</i>	7	7	7	7	7	7	7
<i>Taraxacum</i>	157	157	157	157	157	158	158
<i>Ranunculus auricomus</i> -ryhmä s. lato	311	311	311	311	311	311	311
Alalaji	363	363	358	354	355	357	358
Muunnos	171	172	172	175	170	169	173
Epämuodollinen ryhmä	58	58	62	65	72	73	73
Viljelykasvirymä (Ryhmä)	20	20	20	22	26	26	29
Lajike	19	19	20	22	23	23	25
Risteymä	598	601	601	603	607	613	618
Vakiintunut lajiristeymä	117	119	119	122	124	123	127
Vakiintunut alalajiristeymä	2	2	2	2	2	3	3
Sukujen välinen risteymä	9	9	9	8	8	8	8
Suvun sisäinen risteymä	470	471	471	471	472	479	480
Yhteensä							
Lihavoidut tasot	5 511	5 546	5 570	5 601	5 633	5 652	5 682
Lihavoidut tasot, pl. heimot ja suvut	4 469	4 497	4 521	4 548	4 577	4 591	4 616

◀ Hentokortteen, *Equisetum scirpoides*, ja kirjokortteen, *E. variegatum*, risteymä, *E. ×lapponicum*, Tenojoen varrella. Kantalajien ja risteymän määrittäminen perustuu varren harjujen ja tuppien hampaiden lukumääriin, joita kuvista on vaikea laskea. Risteymä ei tuota kunnollisia itiöitä, vaikka vanhemmillaan on sama kromosomiluku $2n = 216$.

EQUISETACEAE kortekasvit

? ***Equisetum scirpoides* × *variegatum* = *Equisetum ×lapponicum*** Lubienski & Dörken ▶

● ***Equisetum scirpoides* × *variegatum* = *Equisetum ×lapponicum*** Lubienski & Dörken

Lajitietokeskuksen Löydös-havaintotietokantaan kirjattujen tietojen (myös valokuvia) mukaan Marcus Lubienski todensi elokuussa 2025 kyseisen risteymän kolmesta paikasta Inarin Lapin Utsjoelta Utsjoen suosan ja Tenojoen törmiltä. Aikaisemmin risteymä oli varmistettu vain Ruotsista ja Norjasta (Lubienski & Dörken 2016).

InL. Utsjoki, River Teno, riverbank between Ylä-Jalve and Kängäs (7763307:3483192) 30.7.2025 M. Lubienski; Utsjoki, Utsjoki river, riverbank south of Utsjoki, near river island (7756150:3501101) 4.8.2025 M. Lubienski; Utsjoki, River

▼ Lännenpiippuköynnös, *Aristolochia macrophylla*, on tunnettavissa isoista, ahtaan lovityvisistä ja lyhyen suippukärkisistä lehdistään, joissa upposuonituksen verkko näkyy selkeästi.

Teno, shore at Aurora Holidays cottages, Nuorgamintie 815 (7762692:3508265) 29.7.2025 M. Lubienski.

OPHIOGLOSSACEAE käärmeenkielikasvit

Botrychium lunaria

Ennakkotieto

Fylogeneettiset tutkimukset (mm. Dauphin ym. 2014, Stensvold & Farrar 2017, Mossion ym. 2025) ovat vahvistaneet käsitystä, että useat Pohjois-Amerikasta kuvatut ketoneidonlukon sukulaiset kasvavat myös Euroopassa ja että noita sukulaisia on lajitasolla enemmänkin kuin on aiemmin ymmärretty, osa tosin ns. kryptisiä lajeja eli vaikeasti tai eivät lainkaan morfologisesti tunnistettavissa. Ja edelleen: ilmeisesti myös Suomessa kasvaa useampia ryhmän lajeja (ehkä kaikkiaan viisi!) kuin ketonoidanlukko ahtaasti rajattuna (s. str.). Koska suomalaisen aineiston perusteellista revisiota ei ole tehty, emme tässä kuitenkaan vielä esittele lajiejhdokkaita tarkemmin.

NYMphaeACEAE lummekasvit

- ***Nuphar lutea* × *pumila* pohjanulpukka = *Nuphar ×spenneriana*** Gaudin ▶ • ***Nuphar ×spenneriana*** Gaudin **pohjanulpukka = *Nuphar lutea* × *pumila***
- ***Nymphaea alba* × *candida* näkinlumme = *Nymphaea ×borealis*** E. G. Camus ▶ • ***Nymphaea ×borealis*** E. G. Camus **näkinlumme = *Nymphaea alba* × *candida***

Nämä risteymät ansaitsevat binäärinimensä ensisijaisesti käytettäväksi, sillä molemmat ovat ainakin alueellisesti yleisiä ja tavattavissa myös kantalajeistaan erillään.

ARISTOLOCHIACEAE piippukukkakasvit

Lisäyksiä

***Aristolochia* L. piippukukat** piprankor

Om ***Aristolochia macrophylla* Lam. lännenpiippuköynnös** pipranka

U. Espoo, Sepänkylä, Ymmersta, Ullantorpan kerrostaloalueen ja Turuntien (= valtatie 1) välinen alue, Kauniaisten Kasavuoren aluetta Espoon Keskuspuistoon yhdistävän Ullanniitynpolun (Ullastorpstigen) ulkoilureitin lounaisreunalla, maanajoalueen sisäänajon lähistöllä metsän reunuksessa (6679013:3372849), ilmeisesti kulkeutunut maanajon tai puutarhajätteen ajon myötä, puuhun kiertyvänä 14.7.2025 R. Lampinen.

POTAMOGETONACEAE vitakasvit

- ***Stuckenia vaginata* (Turcz.) Holub tuppivita** slidnate *Potamogeton vaginatus* Turcz.

▶ ● ***Stuckenia vaginata* Holub tuppivita** slidnate *Potamogeton vaginatus* Turcz.

Vuonna 1854 julkaistu nimi *Potamogeton vaginatus* Turcz. on laitton (nom. illeg.) vanhemman fossiililajin *Potamogeton vaginatus* A. Massal 1850 homonymiä. Kun *P. vaginatus* Turcz. siirretään sukuun *Stuckenia*, on lajipeiteetti *vaginatus* kuitenkin käytettävissä, mutta sukunimen mukaisesti feminiinimuodossa ja lajinimen auktorina pelkästään siirron ensimmäisenä julkaissut eli tässä tapauksessa sen vuonna 1984 toteuttanut hyvin toimeilias tšekkiläinen botanisti Josef Holub (1930–1999).

Parvitulppaani, *Tulipa tarda*, kuuluu niin sanottuihin botaanisiin tulppaaneihin, joilla puutarhapiireissä tarkoitetaan sellaisinaan (ilman risteyttämisiä) luonnosta viljelyyn otettuja tulppaanilajeja.

Kerava, 20.5.2012, M. Piirainen

LILIACEAE liljakasvit

OM **Tulipa urumiensis** Stapf **parvitulppaani** flocktulpan

Tulipa tarda Stapf

► OM **Tulipa tarda** Stapf **parvitulppaani** flocktulpan

Tulipa urumiensis Stapf

Christenhusz ja Wilson (2022) esittivät nimen *Tulipa urumiensis* Stapf hylkäämistä tällaisin perusteluin: "In the revision of the genus, Christenhusz & al. (l.c.) formally synonymized the two and applied the older name *Tulipa urumiensis* to the taxon. However, the name *T. tarda* is fossilized in the literature, horticultural trade and conservation assessments, and this action has thus resulted in some nomenclatural destabilization and confusion. ... This species continues being sold as *Tulipa tarda* in horticulture. ... A Google search for *Tulipa urumiensis* provided only 15,200 hits compared to ca 252,000 results for *T. tarda* (12 May 2022) ...". Nimistösääntöjen edellyttämien vaiheiden jälkeen ehdotus hyväksyttiin 2024, jolloin nimestä *Tulipa urumiensis* tuli siten nom. utique rej. eli "name to be rejected outright (suppressed name)".

ORCHIDACEAE kämmekekäkasvit

Kolme lisäystä sukuun *Dactylorhiza*, sen *Dactylorhiza majalis* -ryhmään

○ **Dactylorhiza praetermissa** (Druce) Soó **englanninkämmekekä**

Dactylorhiza majalis subsp. *praetermissa* (Druce) D. M. Moore & Soó

○ **Dactylorhiza praetermissa** var. **junialis** (Verm.) Senghas **täpläenglanninkämmekekä** leopardnycklar

V. Lohja, Iso-Teutari, maankaatopaikka 2016-2019 (J. Viinikka), 2017 (J. Pykälä), 2018 J. Karvinen; siirretty 2018 syksyllä, uudessa paikassa 2019 (valokuvallinen havainto).

U. Loviisa, Ahvenkoski 2017 J. Seppänen (Seppänen 2017, nimellä *D. majalis* subsp. *baltica*) ja E. Keckman. Levinnyt 2008 perustetun metsäpuutarhan alueella; alunperin ei ainakaan tiedetä istutetun (valokuvallinen havainto).

Kyseessä on toisinaan koristekasvina viljelty kämmekekä, joka leviää omin avuin viljelypaikallaan (tarkemmin ks. Uotila 2025).

Hurmekämmekän, *Dactylorhiza purpurella*, lehdistään täplätön nimirotu viherhurmekämmekkä, var. *purpurella*, kasvaa metsäisen kankaan poikki kulkevan valtatievarren ojassa ja sen penkoilla.

Inkoo, Dänabackamalmen 1.7.2025 P. Uotila

○ **Dactylorhiza purpurella** (T. Stephenson & T. A. Stephenson) Soó **hurmekämmekkä** strandnycklar

Dactylorhiza majalis subsp. *purpurella* (T. Stephenson & T. A. Stephenson) D. M. Moore & Soó

U. Inkoo, Dänabackamalmen (6673:3325), valtatievarren ojassa runsaana, selvästi vakiintuneena (mm. R. Lampinen (H-ark) ja P. Uotila (H) sekä jo 2015 B. Federley (H)).

Inkoon populaatio edustaa lajin nimirotua var. *purpurella*, viherhurmekämmekkä (tarkemmin ks. Uotila 2025).

Lisäys

• **Dactylorhiza maculata** × **purpurella** = **Dactylorhiza** × **formosa** Soó

Tätä risteymää ja runsaasti myös maariankämmekekää kasvaa samalla paikalla Inkoossa kuin viherhurmekämmekekää (ks. edellä ja Uotila 2025).

Muutoksia

• **Dactylorhiza fuchsii** × **traunsteineri**

Dactylorhiza fuchsii × *lapponica*

Dactylorhiza maculata subsp. *fuchsii* × *majalis* subsp. *lapponica*

► • **Dactylorhiza fuchsii** × **traunsteineri** =

Dactylorhiza × **estonica** (Klinge) Jagietto & Kuusk

Dactylorhiza fuchsii × *lapponica*

Dactylorhiza maculata subsp. *fuchsii* × *majalis* subsp.

lapponica

- **Dactylorhiza maculata** × **traunsteineri** = **Dactylorhiza** × **juenensis** (Brand) Soó
Dactylorhiza lapponica × *maculata*
Dactylorhiza maculata subsp. *maculata* × *majalis* subsp. *lapponica*
▶ • **Dactylorhiza maculata** × **traunsteineri** =
Dactylorhiza × **jenensis** (Brand) Soó
Dactylorhiza lapponica × *maculata*
Dactylorhiza maculata subsp. *maculata* × *majalis* subsp. *lapponica*

- **Gymnadenia conopsea** subsp. **alpina** (Turcz. ex Rchb. f.) Soó **lettokirkiruoho** ▶ ● **Gymnadenia conopsea** subsp. **alpina** (Turcz. ex Rchb. f.) Janch. ex Soó **lettokirkiruoho**
Rezső Soó (1903-1980) oli tuottelias unkarilainen kasvitieteilijä, jonka nimi näkyy mm. sangen monen *Dactylorhiza*-suvun kämmekän nimen antajana tai kombinoijana. Hän julkaisi monet töistään hankalasti saatavilla olevissa unkarilaisissa sarjoissa ja kirjoissa ja unkariksi, mikä on aiheuttanut ongelmia nimien käyttöönnotolle.

Kokkolan kaatopaikan maakasalta ruukkuun otettu tarhahenhojuoru (*Tradescantia Andersoniana*-Ryhmä) tuotti tällaisia kukkakaunottaria. Kolmea isoa terälehteä vasten erottuvat kuuden heteen kirkkaan-keltaiset ponnet ja palhojen pitkät karvat.

J. Särkkä

COMMELINACEAE soljokasvit

Lisäys

OM **Tradescantia Andersoniana-Ryhmä tarhahenhojuurut** tremastarblomma

Tarhahenhojuurut on risteymäkompleksi, johon kuuluu paljon erilaisia perennoina viljeltäviä lajikkeita. Niiden vanhempia ovat mm. **vahahenhojuoru**, *Tradescantia ohienensis*, **orvokkivenhojuoru**, *T. subaspera*, ja **virginianvenhojuoru**, *T. virginiana*. Ryhmän nimi kunnioittaa Edgar Shannon Andersonia (1897–1969), joka osallistui USA:n luontaisten venhojuurujen taksonomian selvittämiseen (mm. Anderson & Woodson 1935) myös viljelykokein, joissa läheiset lajit pääsivät risteytymään.

KP. Kokkola, Storkohmo. Kokkolan kaatopaikan itäosassa (7082:3311) maakasalla 14.7.2025 J. Särkkä (näyte kerätty).

CYPERACEAE sarakasvit

Lisäyksiä

- **Carex lepidocarpa** subsp. **lepidocarpa** × **viridula**
- **Carex nigra** subsp. **nigra** juolasara vanlig hundstarr
- **Carex nigra** subsp. **nigra** var. **nigra** parviuolasara liten hundstarr

Kimppujuolasara, *Carex nigra* subsp. *nigra* var. *recta*, kasvaa etenkin meriluonnossa, jossa sen muhkeat mättäät usein erottuvat hyvin ympäristöstään.

Helsinki, Piltkäsaari 12.8.2008 L. Helynranta

Löyhästi mätästävä parviuolasara, *Carex nigra* subsp. *nigra* var. *nigra*, levittäytyy pitkillä maarönsyillään hyvin-kin laajoiksi kasvustoiksi.

Helsinki, Santahamina 2.8.2007 L. Helynranta

- **Carex nigra** subsp. **nigra** var. **recta** (F. Fleisch.) Hyl. **kimppujuolasara** tuvad hundstarr

Suomen merenrannoilla melko yleisesti ja sisämaassa paikoin kasvavaa kookasta, tiheämättäistä ja niukkarönsyistä juolasaratyyppiä voidaan pitää omana muunnoksenaan var. *recta*, kimppujuolasara.

POACEAE heinäkasvit

Muunnosten poistoja

- **Poa bulbosa** var. **bulbosa** jyväsipulinurmikka
- **Poa bulbosa** var. **vivipara** Koeler itusipulinurmikka
Nämä on syytä hyväksyä korkeintaan muotoina, jälkimmäinen nimellä f. *vivipara* (Koeler) Maire. Muotoja ei ole sisällytetty putkilokasviluetteloomme.

- ⊗3 **Stipa pennata** L. unkarinhöyhenheinä fjädergräs ►
⊗3 **Stipa pennata** L. **arohöyhenheinä** fjädergräs
Lajin laaja luontaisalue ulottuu Etelä- ja Keski-Euroopasta laajalti läntiseen ja keskiseen Aasiaan ja lajista on erotettu kaksi alalajia, joista toinen on Puolan endemiitti. Näistä syistä aiempi suomenkielinen lajinimi unkarinhöyhenheinä on liian rajoitteinen.

RANUNCULACEAE leinikkikasvit

Lisäys (ryhmä) ja muutoksia

Aconitum lycoctonum -ryhmä hukanukonhatturyhmä

- 1 **Aconitum lycoctonum** L. hukanukonhattu
vargstormhatt
- 3 **Aconitum lycoctonum** subsp. **neapolitanum** (Ten.)
Nyman **etelänukonhattu** sydstormhatt
- 1 **Aconitum lycoctonum** subsp. **septentrionale** (Koelle)
Korsh. **lehtoukonhattu** nordisk stormhatt
Aconitum septentrionale Koelle
-
- 3 **Aconitum lamarckii** Rchb. ex Spreng. **etelänukonhattu**
sydstormhatt
Aconitum lycoctonum subsp. *neapolitanum* (Ten.) Nyman
- 1 **Aconitum septentrionale** Koelle **lehtoukonhattu**
nordisk stormhatt
Aconitum lycoctonum subsp. *septentrionale* (Koelle) Korsh.

Hongin ym. (2017) fylogeneettisessä analyysissä *Aconitum septentrionale* erottautui selvästi ja *A. ranunculifolium* (= *A. lamarckii*) kohtalaisesti lajista *A. lycoctonum* ja kaikkia kolmea pidettiin erillisinä lajeina. Etelänukonhatun lisäsimme Suomen luonnonvaraiseen kasvistoon nimellä *A. lycoctonum* subsp. *neapolitanum* aiemmassa päivityksessämme (Kurtto ym. 2023). Aiemmin alalajeina käsiteltyjen taksonien korottaminen lajeiksi tekee *Aconitum lycoctonum* -ryhmän perustamisen tarpeelliseksi.
- M **Aconitum ×stoerkianum** Rchb. **tarhaukonhattu** trädgårdstormhatt = **Aconitum napellus** × **variegatum**
Aconitum ×cammarum auct.
Aconitum variegatum auct. ►
○M **Aconitum ×cammarum** L. **tarhaukonhattu** trädgårdstormhatt = **Aconitum napellus** × **variegatum** L.
Aconitum ×stoerkianum Rchb.
Aconitum variegatum auct.

Lisäys

- 3 **Actaea racemosa** L. **tähkäkimikki** läkesilverax
Cimicifuga racemosa (L.) Nutt.
Jari Särkkä havaitsi myöhään syksyllä tätä yleisimmin Suomessa viljeltyä kimikkilajia Kalajoella. Laji kukkii myöhään, ja tämä nähty yksilö oli vasta nupulla.

KP. Kalajoki, suljetun kaatopaikan vieressä oleva metsikkö (71351:33553), yksi yksilö 26.10.2025 J. Särkkä (näyte kerätty).

Sipulinurmikan, *Poa bulbosa*, röyhyt tapaavat olla itu-silmuisia. Etenkin nuorena ja vihreänä (kuvassa) laji voi olla vaikea havaita, mutta vanhemmiten se pitenee ja värittyä punaruskeaksi.

Helsinki, Sörnäinen 21.5.2015 L. Helynanta

- 3 **Aquilegia ×cultorum** Bergmans = **Aquilegia coerulea**
E. James × **chrysantha** A. Gray **jaloakileija** pastellakleja
► ○3 **Aquilegia ×cultorum** Bergmans = **Aquilegia chrysantha** A. Gray × **coerulea** E. James **jaloakileija** pastellakleja
- **Thalictrum simplex** subsp. **boreale** (F. Nyl.) Å. Löve & D. Löve **pohjanhoikkaängelmä** nordruta ►
● **Thalictrum simplex** subsp. **rariflorum** (Fr.) Nordh. **pohjanhoikkaängelmä** nordruta
Thalictrum simplex subsp. *boreale* (F. Nyl.) Å. Löve & D. Löve

ROSACEAE ruusukasvit

Lisäyksiä

- ×**Comagaria** Büscher & G. H. Loos **mansiot** rosensmultron-säktet = **Comarum** × **Fragaria**
- M ×**Comagaria rosea** (Mabb.) Büscher & G. H. Loos **koristemansio** rosensmultron = **Comarum palustre** × **Fragaria ananassa**
Fragaria ×rosea (Mabb.) K. Hammer & Pistrick
Potentilla ×rosea Mabb.

KP. Raahe, Lahjoitusmaa. Kaupunginmetsä (7176:3382). Vanhan kaatopaikan kompostiaumat. 14.8.2024 J. Särkkä (hav.; lajiketta 'Pink Panda'; seurana *Echium plantagineum* ja *Cosmos bipinnatus*).

Tätä keinotekoista risteymää viljellään useina lajikkeina koristekasvina.
- Muutos
- M **Rosa ×malyi** A. Kern. **piharuusu** gårdsros = **Rosa cinnamomea** × **pendulina** ► ? **Rosa ×malyi** A. Kern. **piharuusu** gårdsros = **Rosa cinnamomea** × **pendulina**

Tarhaukonhattu, *Aconitum cammarum*, säilyy sitkeästi istutuspaikoillaan, mutta toisinaan karkaa niiltä etäällekin kuten tässä eteläsavolaiseen metsänlaitaan.

Mäntyharju, Pertunmaa, Punakivi 5.8.2024 A. Kurtto

Lisäys

OM **Rosa Malyi-Ryhmä tarhapiharuusut**

OM **Rosa Malyi-Ryhmä 'Kempeleen Kaunotar' kempeleen-ruusu** kempeleeros

Ainakin enin osa Suomesta karkalaisina nimellä *Rosa x malyi* ilmoitetuista karkalaisruusuista kuuluu lajikkeeseen 'Kempeleen Kaunotar'. Sitä kyllä toisinaan pidetään *R. x malyin* lajikkeena, mutta sen synty on siksi epäselvä, että sen sijoittaminen *Rosa Malyi-Ryhmään* vaikuttaa oikeammalta. Tämän vuoksi primaaristeymän *R. x malyi* kuuluminen luonnonvaraiseen kasvistoomme jää epävarmaksi, kuten edellä on ehdotettu muutettavaksi (ks. myös Palmén & Väre 2021).

Lisäyksiä (ryhmä ja siihen kaksi risteymää)

Rosa canina -ryhmä s. lato ketoruusuryhmä

• **Rosa x subcanina** (Christ) Vuk. **hurtanruusu** kal mellanros = **Rosa canina x dumalis**

• **Rosa x subcollina** (Christ) Vuk. **kunnasruusu** härig mellanros = **Rosa canina x corymbifera**

Taksonomisesti perin hankalaan ketoruusuryhmään kuuluvat Suomen luonnossa tässä siihen lisättyjen risteymien ohella *Rosa caesia* -ryhmä (*R. caesia* ja *R. dumalis*) sekä *Rosa canina* -ryhmä (s. str.; *R. canina* ja *R. corymbifera*). Väre (2022) julkaisi koosteen ryhmästä Suomessa.

Rosa x subcollina kuuluu myös suppeampaan koiranruusuryhmään (*Rosa canina* -ryhmä).

VIOLACEAE orvokkikasvit

● **Viola epipsila** Ledeb. **korpiorvokki** mossviol ►

● **Viola epipsila** Ledeb. **korpiorvokki** mossviol

● **Viola epipsila** subsp. **epipsila** taiga-korpiorvokki

● **Viola epipsila** subsp. **repens** W. Becker pohjan-korpiorvokki

Viola epipsiloides Å. Löve & D. Löve

Viola suecica Fr.

Viimeaikaiset molekyyliomenetelmin tehdyt tutkimukset (mm. Žabacka ym. 2025) suosittavat tässä alalajeina käsitellyille yksiköille lajiasemaa (*Viola epipsila* ja *V. suecica*), mutta niiden erottaminen ulkoisesti voi olla vaikeaa ja pohjoisessa Keski-Suomessa on tavattavissa myös välimuotoja. Suomessa subsp. *epipsila* näyttää yltävän pohjoisessa Keski-Suomen eteläosiin ja subsp. *repens* ainakin suurelta osin korvaa sen pohjoisempaan. Korpiorvokki on kuvattu tieteelle uutena lajina Viron Tartosta ja pohjankorpiorvokki vastaavasti Baikalin seudulta Kaakkois-Siperiasta. Taigakorpiorvokki on kokonaisalueeltaan eurooppalais-länsiaasialainen, pohjankorpiorvokki taasen ainakin melkein sirkumpolaarinen.

MALVACEAE malvakasvit

Abutilon Mill. **auliot** klockmalvor ► **Abutilon** Mill.

piirtoauliot klockmalvor

Fylogeneettiset analyysit (mm. Colli-Silva ym. 2025, Donnell ym. 2012) osoittavat, että aiemmin laajasti käsitetystä *Abutilon*-suvusta on syytä erottaa itsenäisiksi suvuiksi (segregaateiksi) muun muassa *Bakeridesia* eli **siipiauliot** (20 lajia Väli- ja Etelä-Amerikassa), *Callianthe* eli **suoniauliot** (50 lajia Väli- ja Etelä-Amerikassa) ja *Corynabutilon* eli **pensasauliot** (seitsemän lajia Argentiinassa ja Chilessä). Tällöin suppeammin ymmärrettyyn, lähes kaikkialla tropiikeissa ja subtropiikeissa luontaiseen *Abutilon*-sukuun jää yhä lähes 180 lajia ja sille tulee antaa tarkennettu suomenkielinen nimi siksikin, että myös segregaattisukujen lajeja pidetään muun muassa Suomessa huonekasveina. Tarkenne 'piirto' viittaa terälehkien suonituksen aika heikkoon näkyvyyteen verrattuna suoniaulioihin; siipiaulioiden hedelmälohkoissa on omaperäinen siipilisaake ja pensasauliot todellakin ovat pensaita.

Kelta-aulion, *Abutilon theophrasti*, vaaleahkon keltaisista kukista kehittyy hauskannäköisiä lohkohedelmiä. Suomessa tämän alkuaan eteläaasialaisen, mutta nykyisin hyvin laajalti subtrooppisille ja lauhkeille alueille kotiutuneen lajin tapaa varmaan vuosittain jossakin päin varsinkin linnunsiementulokkaana.

Kuva Pixabay

▲ Kaitasuolaheinä, *Rumex acetosella* subsp. *tenuifolius*, värittää Etelä-Suomessa luontaisena etenkin rannikkoseutujen karujen kallioiden jäkälikköjä.

Helsinki, Puroniitty 4.7.2012 L. Helynranta

▲ Suppuviherjäsenruohoa, *Scleranthus annuus* subsp. *polycarpus*, luonnehtii kaikenpuolinen suppeus, mukaan lukien sykerö-mäiset osakukinnot. Esiintymät voivat olla tosi tiheitä etenkin kalliokeidoilla.

Helsinki, Landbo 7.7.2012 L. Helynranta

RESEDACEAE resedakasvit

- **Reseda phyteuma** L. **nuokkukotareseda** nickreseda ►
 - **Reseda phyteuma** L. **tiukureseda** nickreseda
 Lajin suomenkielistä nimeä on syytä lyhentää, jotta alalajien suomenkielistä nimestä ei tule kömpelön pitkiä. Sekä 'nuokkukota' että 'tiuku' viittaavat kypsinä nuokkuviin hedelmiin, ja 'tiuku' kertoo myös niiden muodosta. – Tämä luontaisena Välimeren alueen kasvi on tavattu Suomessa Turussa kasvitieteellisen puutarhan rikkakasvina 1962 ja Tampereella persiantuoksuapilan siemenessä saapuneena 1997 ja 1998.

POLYGONACEAE tatarkasvit

- **Rumex acetosella** subsp. **tenuifolius** (Wallr.) O. Schwartz **kaitasuolaheinä** rödsyra ► ● **Rumex acetosella** subsp. **tenuifolius** (Wallr.) **Hadač & Hásek kaitasuolaheinä** rödsyra
 Yllä annettujen auktorisiteerauksien tarkemmat versiot julkaisutietoineen ovat (Wallr.) O. Schwarz in Mitt. Thüring. Bot. Ges. L(1): 97 (1949) ja (Wallr.) Hadač & Hásek in Sborn. Přir. Klubu Pardubice 1(5): 6 (1948). Jälkimmäiset auktorit siis ehättivät julkaisemaan nimikombinaation vähän ennen edellisiä, mutta paljon vähemmän tunnetussa ja paikallisemmassa julkaisusarjassa (ainakin suomalaisille Tšekin kaupunki Pardubice on tunnetumpi jääkiekkoseurastaan kuin luonnontieteellisestä seurastaan ja sen julkaisusta Sborník Přirodovědeckého klubu v Pardubicích).
- **Rumex fueginus** Phil. **tulihierakka** eldskrappa
Rumex maritimus subsp. *fueginus* (Phil.) Hultén
 ► ○ **Rumex fueginus** Phil. **tulihierakka** eldskrappa
Rumex maritimus subsp. *fueginus* (Phil.) **Piper & Beattie**

Piper ja Beattie julkaisivat synonyymien nimikombinaation jo vuonna 1915, Hultén vasta vuonna 1968.

- **Rumex obtusifolius** subsp. **silvestris** Čelak. **tarhatylppöhierakka** slät tomtskrappa ► ○ **Rumex obtusifolius** subsp. **silvestris** (Lam.) Čelak. **tarhatylppöhierakka** slät tomtskrappa

CARYOPHYLLACEAE kohokkikasvit

- **Sagina ×normaniana** Lagerh. **rönsyhaarikko**
 normansarv = **Sagina procumbens** × **saginoides**
 ► ● **Sagina ×media** Brügger **rönsyhaarikko**
 normansarv = **Sagina procumbens** × **saginoides**
Sagina ×normaniana Lagerh.
 Sveitsiläinen botanisti Christian Georg Brügger (1833–1899) kuvasi tämän risteymän vuonna 1880 nimellä *Sagina media* kotimaansa Alpeilta. Hän käytti toisesta kantalajista nimeä *Sagina saxatilis*, jota pidetään nimen *S. saginoides* synonyyminä. Ruotsalainen Nils Gustaf Lagerheim (1860–1926) julkaisi nimen *S. normaniana* vuonna 1898 perustuen Norjan Tromssasta peräisin olevaan viljeltyyn materiaaliin.
- **Scleranthus annuus** subsp. **annuus** **höröjäsenruoho** äkerknavel ► ● **Scleranthus annuus** subsp. **annuus** **höröviherjäsenruoho** äkerknavel
- **Scleranthus annuus** subsp. **polycarpus** (L.) Bonnier & Layens **suppujäsenruoho** tuvknavel ► ● **Scleranthus annuus** subsp. **polycarpus** (L.) Bonnier & Layens **suppuviherjäsenruoho** tuvknavel
 Suomenkieliset nimet on annettu suvun 14 lajille rotuineen, mukaan lukien Suomen toisen lajin vaaleajäsenruohon, *Scleranthus*

▲ Höröviherjäsenuoho, *Scleranthus annuus* subsp. *annuus*, voi kehittyä näinkin tuuheaksi, mutta silti säilyttää suppuviherjäsenuohoa kuohkeamman olemuksensa.

Helsinki, Länsi-Herttoniemi 27.9.2025 A. Kurtto

perennis, yhdeksän (!) alalajia, joiden kansallisissa nimissämme on ollut täysi syy säilyttää lajin nimi kokonaisuena. Loogisuuden vuoksi näin tulee menetellä myös viherjäsenuohon osalta.

- ⊗ **Silene nocturna** L. välimerenkohokki medelhavsglim
▶ ⊗ **Silene nocturna** L. **kainokohokki** medelhavsglim
Suomenkielistä nimeä on jouduttu muuttamaan alalajienkin saatua sellaiset (korsikan-, caprin- ja välimerenkainokohokki). 'Kaino' kertoo siitä, että kukat ovat vaaleanpunaiset – valkoiset ja avoinna vain hämärissä. Suomessa tämä luontaisena Välimeren alueen laji on tavattu 1960 taimistorikkana Turussa.
- ✕ **Spergula arvensis** subsp. **maxima** (Weihe) O. Schwartz **pellavahatikka** jättespergel ▶ ✕ **Spergula arvensis** subsp. **maxima** (Weihe) O. Schwartz **pellavapeltohatikka** jättespergel

AMARANTHACEAE revonhätäkasvit

- **Bassia scoparia** (L.) A. J. Scott **kesäsuolukka** kvastmälla
Kochia scoparia (L.) Schrad.
- **Bassia scoparia** subsp. **densiflora** (Turcz. ex D. B. Jacks.) Cirujano & Velayos **rikkakesäsuolukka** hamnkvastmälla
- OM **Bassia scoparia** subsp. **scoparia** **tarhakesäsuolukka** sommarcypress
▶
- **Bassia scoparia** (L.) **Voss** **kesäsuolukka** kvastmälla
Kochia scoparia (L.) Schrad.
- **Bassia scoparia** var. **scoparia** **rikkakesäsuolukka** hamnkvastmälla
Bassia scoparia subsp. **densiflora** (Turcz. ex D. B. Jacks.) Cirujano & Velayos

- OM **Bassia scoparia** var. **trichophila** (Stapf. ex J. N. Haage & E. Schmidt) S. L. Welsh **tarhakesäsuolukka** sommarcypress
Bassia scoparia subsp. **densiflora** auct.

Nimistö on korjattu Sukhorukovin ym. (2025) perusteellisen selvityksen mukaiseksi.

PHYTOLACCACEAE kermesmarjakasvit

Muutos

Phytolacca Tourn ex L. **kermesmarjat** kermesbär ▶

Phytolacca Tourn. ex L. **kermesmarjat** kermesbärsläktet

Ruotsissa kasvisukujen omakielisiin nimiin on otettu laajalti käyttöön pääte -släktet eli -suku, jotta ne eivät toistaisi sellaisenaan jonkin suvun lajin nimeä. Aiemmin siellä oli yleinen käytäntö, että jollakin lajilla oli sama eli etumääritteeton kansallinen nimi kuin suvulla, mikä vallankin ett-sukuisissa nimissä (kuten kermesbär) johti (näennäisesti) identtisiin suku- ja lajinimiin.

Lisäys

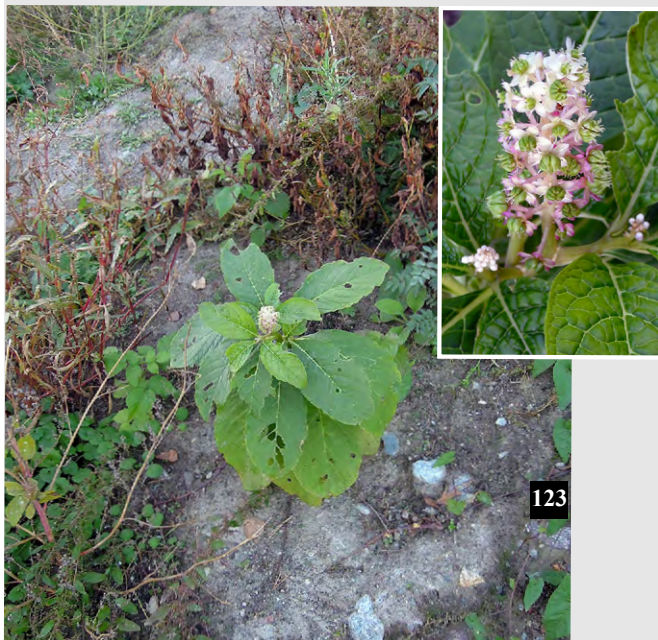
OM **Phytolacca acinosa** Roxb. **idänkermesmarja** kermesbär

Heimo ja suku lisättiin Suomen putkilokasvien luetteloon aiemmin (Kurtto ym. 2022), koska Pietarsaareissa oli 2021 tavattu maan ja puutarhajätteen kaatopaikalla lännenkermesmarjaksi, *Phytolacca americana*, arveltu suvun kasvi. Sekä idän- että lännenkermesmarjaa viljellään Suomessa koristekasveina. – Kurtto ym. (2022) käyttivät lännenkermesmarjasta virheellisesti nimeä *P. dioica*, joka kuuluu valtavaksi puuksi kasvavalle alkuaan eteläamerikkalaiselle lajille (nähtävissä puistoissa muuallakin maailmassa, mm. Kanariansaarilla).

U. Helsinki, Länsi-Herttoniemi, Kipparlahdensilmukan lou-naispään ja metroradan väli, uuden kevyen liikenteen väylän ("Itäbaana") pohjoispuolen maaleikkaus (66771:33902), yksi kukallinen ja hedelmöivä; seurana *Echinochloa crus-galli* (180 cm!) ja *Helianthus tuberosus* 22.9.2025 A. Kurtto & L. Helynranta (hav.; valokuvattu).

Idänkermesmarja, *Phytolacca acinosa*, uudella tieleikauksella seurassaan muun muassa hentosavikka, *Lipandra polysperma*, ja valkokarhunköynnös, *Convolvulus sepium*.

Helsinki, Länsi-Herttoniemi 27.9.2025 A. Kurtto

PRIMULACEAE esikkokasvit

Lisäys (alalaji)

- 2 **Primula veris** L. kevätesikko gullviva

- 2 **Primula veris** L. kevätesikko gullviva

- 3 **Primula veris** subsp. **macrocalyx** (Bunge) Lüdi
venäjänkevätesikko stor gullviva

- 2 **Primula veris** subsp. **veris** euroopankevätesikko

Venäjänkevätesikkotieto: KP. Raahe, Saloinen, Järvelänjärven levähdysalue (7172:3377), nurmikko, yksi yksilö 18.5.2014 J. Särkkä (hav.; hävisi pian). – Kasvi on ollut myynnissä läheisessä Särkän Perennataimistossa.

APOCYNACEAE oleanterikasvit

Lisäys

- **Vincetoxicum nigrum** (L.) Moench **purppurakäärmeenpistonyrtti** purpurtulkört

U. Porvoo, [Hamari (66953:34247)], onnenpensaana juurella aidanteessa 22.7.2025 L. Nurmi.

Laji ei tiettävästi ole Suomessa kaupan, joten se on varmaankin tullut Porvoon paikalle tahattomasti (onnenpensaana mukana?). Muualla Euroopassa, jo naapurissamme Ruotsissakin, on kyllä myynnissä valikoitu kanta kauppanimellä I AM A TINY STAR tai lajikenimellä 'Zotista'. Laji on kotoisin lounaisesta Euroopasta ja kasvaa kotiutuneena, alueittain haitalliseksi luokiteltuna vieraslajina laajalti koillisessa Pohjois-Amerikassa (mm. DiTommaso ym. 2005) ja ainakin vakiintumaan pyrkivänä Belgiassa ja Saksassa. – Samannäköinen **venäjänkäärmeenpistonyrtti**, **Vincetoxicum rossicum**, lisättiin Suomen putkilokasvien luetteloon jo aiemmin (Kurto ym. 2021). Sittenmin tuon lajin ainoa suomalainen luonnonvarainen esiintymä Helsingin Laajasalossa on jäänyt Kruunusilltojen työmaan alle. Venäjänkäärmeenpistonyrtin teriönluskat ovat päältä kaljuja, käyräkärkisiä ja vaaleampia ja kapeampia kuin purppurakäärmeenpistonyrtin hyvin tummat, selvästi karvaiset ja suorakärkiset teriönluskat.

LAMIACEAE huulikukkaiskasvit

Lisäyksiä (suku ja laji)

- Ocimum** L. basilikat basilikot

- M **Ocimum tenuiflorum** L. pyhäbasilika helig basilika

Tätä alkuaan Etelä-Aasian ja Australaasian kasvia pidetään hindulaisuudessa pyhänä ja käytetään perinteisessä lääkinnässä, ja se on korotettu joillain alueilla jopa jumalattaren asemaan. Toisaalta lajia käytetään etenkin thaikeittiössä laajalti mausteena.

EP. Lapua, maan- ja puutarhajätteen kaatopaikka (69899:32984), kompostiauma 21.9.2025 J. Särkkä (näyte kerätty). – KP. Pietarsaari, Pirilä Ekoroskin hyötykäyttöasema (70682:32924), kompostiauma 21.9.2025 J. Särkkä (näyte kerätty; valokuvattu).

Muutos

- Phlomoides** Moench **huppupaloyrtit** ▶

Phlomoides Moench **huppupaloyrtit stäppax**

▲ ▼ Köynnöstävän purppurakäärmeenpistonyrtin, *Vincetoxicum nigrum*, kukat ovat hyvin tumman purppuraisia ja päältä karvaisia.

Laji.fi / Porvoo, Hamari 22.7.2025 L. Nurmi CC BY-SA 4.0

▲ Pyhäbasilika, *Ocimum tenuiflorum*, Pietarsaassa hyötykäyttöaseman kompostiaumalla.

21.9.2025 J. Särkkä

ASTERACEAE asterikasvit

- **Cirsium arvense** (L.) Scop. **pelto-ohdake** äkertistel
- **Cirsium arvense** var. **arvense** rikkapelto-ohdake
vanlig äkertistel
Cirsium arvense var. *mite* (Wimm. & Grab.) Lange
- **Cirsium arvense** var. **incanum** (S. G. Gmel.) Ledeb.
seittipelto-ohdake grå äkertistel
Cirsium arvense var. *vestitum* Wimm. & Grab.
- **Cirsium arvense** var. **maritimum** Fr. **poimupelto-ohdake** martistel
- ▶
- **Cirsium arvense** (L.) Scop. **pelto-ohdake** äkertistel
- **Cirsium arvense** var. **arvense** **neulapelto-ohdake**
vanlig äkertistel
- **Cirsium arvense** var. **horridum** Wimm. & Grab. **äikä-pelto-ohdake**
- **Cirsium arvense** var. **integrifolium** Wimm. & Grab.
sukapelto-ohdake
Cirsium arvense var. *mite* Wimm. & Grab.
Cirsium arvense subsp. *setosum* (Willd.) Iljin
Cirsium arvense var. *setosum* (Willd.) Ledeb.
Cirsium setosum (Willd.) Besser ex M. Bieb.
- **Cirsium arvense** var. **maritimum** Fr. **meripelto-ohdake** martistel
Cirsium arvense var. *arvense* auct.
Cirsium arvense var. *horridum* auct.

- **Cirsium arvense** var. **vestitum** Wimm. & Grab. **seitti-pelto-ohdake** grå äkertistel
Cirsium argenteum Peyer ex Vest
Cirsium arvense var. *argenteum* (Peyer ex Vest) Fiori
Cirsium arvense var. *incanum* (S. G. Gmel.) Ledeb.
Cirsium incanum (S. G. Gmel.) Fisch. ex M. Bieb.

Pelto-ohdake on sukunsa monimuotoisin laji. Tässä brittiläistä käytäntöä (ks. Tiley 2010) noudattaen muunnoksina käsitellyt yksiköt liittyvät välimuodoin toisiinsa mutta kuitenkin ovat Suomessa useimmiten helposti tunnistettavissa ja historialtaankin paljolti erilaisia. Näitä ja muita yksiköitä on pidetty myös muotoina, alalajeina tai jopa erillisinä lajeina tai vain muodollista luokittelua tarvitsemattomina muuntelun ilmentyminä. Kattavat nykyaikaiset tutkimukset puuttuvat.

Suomessa var. *horridum* on tavattu sisällyttää joko var. *arvenseen* tai kai tavallisemmin var. *maritimumiin* ja var. *integrifolium* var. *arvenseen* (etenkin nimellä var. *mite*), joten tässä noudatetussa luokittelussa var. *arvensen* ja var. *maritimumin* rajaukset muuttuvat niin paljon, että molemmat tarvitsevat uuden suomenkielisen nimenkin. Suomessa var. *arvense* on roduista verrattomasti yleisin, var. *integrifolium* vaikuttaa lounais-, taajama- ja piennarpainotteiselta paikoittaiselta uustulokkaalta, var. *horridum* ja var. *maritimum* ovat pääasiassa alkuaan painolastitulokkaita ja joihinkin satamakaupunkeihin liepeineen merenrannoillekin asettuneita ja var. *vestitum* on harvoin tavattu uustulokas, jonka vakiintumisesta ei ole varmuutta.

▲ Neulapelto-ohdakkeen, *Cirsium arvense* var. *arvense*, lehdet ovat tyypillisimmillään melko matalaan pari-liuskaisia ja enintään heikosti poimuisia; liuskat ovat lyhytkärkisen kolmiomaisia – pyöreäkärkisiä ja piikit hennohkoja.

Helsinki, Länsi-Herttoniemi 27.9.2025 A. Kurtto

◀ Sukapelto-ohdakkeen, *Cirsium arvense* var. *integrifolium*, liuskattomat lehdet näyttävät piikittömiltä, mutta niiden laidoissa on tiheässä hyvin lyhyitä ja hentoja, suorastaan karvamaisia piikkejä. Tällä kasvustolla saattaa olla yhteys paikalla 1910-luvulla sijainneeseen venäläisten linnoitusrakentajien tukikohtaan.

Helsinki, Myllypuro 30.7.2019 A. Kurtto

Pelto-ohdake on alkuperältään euraasialainen mutta on vakiintunut tulokkaana laajalti mm. Pohjois-Amerikkaan, jossa sitä edustaa etenkin var. *horridum* (mm. Moore 1975 ja lukuisat lajin kuvat Pohjois-Amerikasta sikäläisillä nettisivuilla).

- ⊗ **Coreopsis grandiflora** Sweet **isokaunosilmä** flicköga
▶ **Coreopsis grandiflora** Hogg ex Sweet **isokaunosilmä** flicköga

- **Erigeron acris** subsp. **brachycephalus** (H. Lindb.) Hiitonen **silokallioinen** kalbinka

Erigeron acris subsp. *droebachiensis* auct. ▶

- **Erigeron acris** subsp. **droebachiensis** (O. F. Müll.) Mela **silokallioinen** kalbinka

Erigeron acris subsp. *brachycephalus* (H. Lindb.) Hiitonen Suomen putkilokasvien luettelon (Kurtto ym. 2019) kokoamisen aikaan katsottiin virheellisesti nimen *Erigeron droebachiensis* kuuluvan eräälle suvun risteymälle. Kuitenkin Sennikov ja Kozhin (2023) "palauttivat" nimen käytettäväksi heidän *E. acris* -ryhmänsä lajista, jota Suomessa on totuttu pitämään *E. acris* alalajina. – Sennikov ja Kozhin (2023) erottivat *E. acris* -ryhmässään Suomessakin kasvavina viisi lajia, joukossa *E. droebachiensis* ja *E. brachycephalus*, ja kaksi risteymää, mutta heidän luokittelunsa tulisi vielä koetella ainakin maantieteellisesti kattavampaan aineistoon perustuen.

Lisäys

- 3 **Eutrochium maculatum** (L.) E. E. Lamont **täpläpunalatvio** fläckflockel

Eupatorium maculatum L.

U. Helsinki, Kivikko, Paukkulanpuisto, Viikinojan latva (66822:33924), purovarren tiheä pajuvesaikko, muutamia 25.8.2020 A. Kurtto & L. Helynranta (hav.; valokuvattu).

Alkuaan pohjoisamerikkalaisen punalatvioiden suvun viidestä lajista ainakin kolmea on alettu enenevästi viljellä koristekasveina Suomessa etenkin puistokosteikoissa. **Purppurapunalatvio**, *Eutrochium purpureum*, sisällytettiin jo alunperin Suomen putkilokasvien luetteloon (Kurtto ym. 2019), ja nyt joukkoon liittyy täpläpunalatvio.

Myös osa viimeaikaisista (näytteettömistä) **rantapunalatvan**, *Eupatorium cannabinum*, havainnoista monenlaisilta kulttuurikasvupaikoilta saattaa tarkoittaa punalatvioita. Ne eroavat rantapunalatvasta etenkin vallitsevasti kiehkuraisessa (vs. vastakkainen) lehtiasennossa, karkeammin sahausissa ja useimmiten aivan ehyissä (vs. kolmisorminen tai -lehdyykkinen) lehdyissä sekä kehtosuomujen 5- tai 6-rivisyydessä (vs. kaksirivisyys).

- M **Helianthus pauciflorus** Nutt **syysauriongonkukka** höstsolros

Helianthus rigidus (Cass.) Desf. ▶

Om *Helianthus pauciflorus* Nutt syysaurionkukka
höstsolros
Helianthus rigidus Desf.

**Inula L. vankkahirvenjuuret ► Inula L. vankkahirven-
juuret storkrisslor**

Lisäys

Om *Ligularia* 'Hietala' lapinnauhus lapststands

Jari Särkkä on nähnyt tämän koristekasvin lukuisilla paikoilla Keski-Pohjanmaan eliömaakunnassa ja parilla paikalla Lapissa ainakin enimmäkseen puutarhajäte- ja maatulokkaana:

KP. Kannus, maankaatopaikka / puutarhajätealue (7093:3347) 18.7.2010; Kokkola, Kälviä, rautatieaseman ympäristö (7089:3325) 18.10.2020; Raahe, kaatopaikan itäosa (7176:3383) 20.7.2010, Lahjoitusmaa, suljettu kaatopaikka (7176:3383) 15.7.2018, kaatopaikan kompostialueen itäosa ja betonijätteen kaatopaikka (7176:3383) 15.7.2020 Kummatti, Pajakadun luiska (7178:3379) 20.7.2025; Ylivieska, kaatopaikan eteläosa (7112:3382) 31.8.2015. — PeP. Kemi, suljettu kaatopaikka (7298528:3390725) 19.8.2025; Rovaniemi, Alakorkalo, puutarhajätealue (7378:3438) 2.9.2011. — SoL. Sodankylä, kaatopaikka (7477:3492) 16.9.2020.

▲ Isohirvenjuuren, *Inula helenium*, suuria aluslehtiä luonnehtivat poimuisuus, pinnan kurttuisuus ja karkeiden hampaiden väliset paljon pienemmät hampaat. Vaaleassa suonituksessa sivusuonet eivät useinkaan muodosta säännöllistä sulkakuviota.

Helsinki, Länsi-Herttoniemi 7.8.2012 A. Kurtto

▲ Täpläpunalatvio, *Eutrochium maculatum*, kykenee kasvamaan jopa näin tiheässä pajuvesaikossa. Kiehkurainen lehtiasento ja lehtien liuskattomuus osoittavat, että kyseessä ei ole rantapunalatva, *Eupatorium cannabinum*.

Helsinki, Kivikko 25.8.2020 A. Kurtto

Lapinnauhus on otettu viljelyyn Tornionjokilaaksosta Ruotsin puolelta Hietalan puutarhalta. Kasvin alkuperä on tuntematon, mutta "siinä on aurinkonauhuksen [*Ligularia stenocephala*] piirteitä ja se mahdollisesti kuuluu aurinkonauhuksiin" (Juhanoja ym. 2023).

● **Senecio squalidus L. rikkavillakko** stenkorsört ►

● **Senecio rupestris** Waldst. & Kit. **soravillakko**

Senecio squalidus L. subsp. *rupestris* (Waldst. & Kit.) Greuter
Senecio nebrodensis auct.

Senecio squalidus auct.

Aiemmin nimeä *Senecio squalidus* on käytetty nykyistä laajemmasta mielessä, mutta uudempien tutkimusten mukaan siihen silloin enintään rotuina sisällytetyt yksiköt on mielekkäämpää käsitellä lajeina, joista *S. rupestris* on laaja-alueisin (Abbott ym. 2002, Barone ym. 2022). Laji on tunnettu tulokkaana jo vuodesta 1911 alkaen Helsingin Laajasalon Repossaaresta (ruots. Repoxholmen, jossa repox = muikku, pienikokoinen siika < suom. murresana räähys). Saaressa on vanhimmita osiltaan 1800-luvun lopulla rakennettu huvila, joka on ollut mm. Runebergin suvun omistuksessa. Soravillakko lienee päätenyt saarelle ulkolaisten kasvien tai siementen mukana.

● **Sonchus arvensis** var. **arvensis** rikkapeltovalvatti
vanlig åkermolke

Sonchus arvensis var. *glabrescens* Wimm. & Grab. ►

● **Sonchus arvensis** var. **arvensis** rikkapeltovalvatti
vanlig åkermolke

Sonchus arvensis var. *glabrescens* Günther, Grab. & Wimm.

▲ Soravillakko, *Senecio rupestris*, on Helsingin Laajasalossa asettunut jopa kiviselle merenrannalle.

23.7.2012 L. Helynranta

▲ Aurinkotitonia, *Tithonia diversifolia*, olemus on auringonkukkamainen, mutta usein osa lehdistä on omintakeisesti liuskaisia.

La Palma, Los Cancajos 11.4.2015 L. Helynranta

▼ Oranssititonia, *Tithonia rotundifolia*, Pietarsaassa hyötykäyttöaseman kompostiaumalla.

21.9.2025 J. Särkkä

Lisäyksiä (suku ja laji)

Tithonia Desf. ex Juss **titoni**at inkakragesläktet

OM **Tithonia rotundifolia** (Mill.) S. F. Blake **oranssititonia** inkakrage

Jari Särkkä ja Heli Jutila tapasivat tämän koristekasvin 21.9.2025 Pietarsaassa (KP) vieraillessaan sikäläisillä maan-, puutarhajätteen- ja lumenkaatopaikalla (70713:32898) ja kaatopaikan kompostialueella.

Titoni

APIACEAE sarjakukkaiskasvit

Foeniculum Mill. (mauste)fenkolit fänkälssläktet ►

Foeniculum Mill. (aito)fenkolit fänkälssläktet

Koska *Foeniculum vulgare*n suomenkielinen nimi on (mauste)fenkoli ja suvussa on neljä muutakin lajia, ei sen suomenkieliseksi nimeksi käy (mauste)fenkolit.

Maustefenkoli, *Foeniculum vulgare*, on välimeren-ilmastossa yleinen luonnonkasvi.

- Abbott, R.J., James J.K., Forbes, D.G. & Comes, H.P. 2002: Hybrid origin of the Oxford Ragwort, *Senecio squalidus* L.: morphological and allozyme differences between *S. squalidus* and *S. rupestris* Walldst. and *Kit. Watsonia* 24: 17–29.
- Anderson, E. & Woodson, R.E. 1935: The species of *Tradescantia* indigenous to the United States. *Contributions from the Arnold Arboretum of Harvard University* 9: 1–132 + XII plates.
- Barone, G., Domina, G., Bartolucci, F., Galasso, G. & Peruzzi, L. 2022: A Nomenclatural and Taxonomic Revision of the *Senecio squalidus* Group (Asteraceae). *Plants* 2022, 11, 2597. iris.unipa.it/handle/10447/572586
- Christenhusz, M.J.M. & Wilson, B. 2022: (2904) Proposal to reject the name *Urtica urumiensis* (Liliaceae). *Taxon* 71(4): 906–907.
- Colli-Silva, M., Pérez-Escobar, O.A., Ferreira, C.D.M., Costa, M.T.R., Gerace, S., Silva Coutinho, T., Yoshikawa, V.N., Antonio-Domingues, H., Hernández-Gutiérrez, R., Bovini, M.G., Duarte, M.C., Cheek, M., Chase, M.W., Fay, M.F., Christenhusz, M.J.M., Dorr, L.J., Schoepfle, C., Corcoran, M., Roy, S., Cable, S., McLay, T., Maurin, O., Forest, F., Baker, W.J. & Antonelli, A. 2025: Taxonomy in the light of incongruence: An updated classification of Malvales and Malvaceae based on phylogenomic data. *Taxon* 74(2): 361–385.
- Dauphin, B., Vieu, J. & Grant, R. 2014: Molecular phylogenetics supports widespread cryptic species in moonworts (Botrychium s.s., Ophioglossaceae). *American Journal of Botany* 101(1): 128–140.
- DiTommaso A., Lawlor F.M. & Darbyshire S.J. 2005: The biology of invasive alien plants in Canada. 2. *Cynanchum rossicum* (Kleopow) Barba. [= *Vincetoxicum rossicum* (Kleopow) Barbar.] and *Cynanchum louiseae* (L.) Kartesz & Gandhi [= *Vincetoxicum nigrum* (L.) Moench]. *Canadian Journal of Plant Science* 85: 243–263.
- Donnell, A.D., Ballard, H.E. Jr. & Cantino, P.D. 2012: *Callianthe* (Malvaceae): A New Genus of Neotropical Malveae. *Systematic Botany* 37(3): 712–722.
- Ericsson, S. 2001: *Ranunculus auricomus* complex; Microspecies within the *Ranunculus auricomus* complex. Teoksessa: Jonsell, B. (toim.), *Flora Nordica 2. Chenopodiaceae – Fumariaceae*: 237–256, 382–397. The Bergius Foundation, The Royal Swedish Academy of Sciences. Stockholm.
- Hong, Y., Luo, Y., Gao, Q., Ren, C., Yuan, Q. & Yang, Q.-E. 2017: Phylogeny and reclassification of *Aconitum* subgenus *Lycocotnum* (Ranunculaceae). *PLoS ONE* 12(1): e0171038. doi.org/10.1371/journal.pone.0171038
- Juhanoja, S., Orrainen, K., Rätty, E., Särkkä, J. & Uimonen, J. 2023: *Viheralueiden suomalaiset perennat*. 272 s. Taimistovillijälät ry, Helsinki.
- Kurto, A., Lampinen, R., Piirainen, M. & Uotila, P. 2019: Checklist of the vascular plants of Finland. Suomen putkilokasvien luettelo. *Nordlinia* 34: 1–206.
- Kurto, A., Lampinen, R., Piirainen, M. & Uotila, P. 2021: Suomen putkilokasvien luettelo. Lisäyksiä ja muutoksia perusteluineen 2. *Lutukka* 37: 113–134.
- Kurto, A., Lampinen, R., Piirainen, M. & Uotila, P. 2022: Suomen putkilokasvien luettelo. Lisäyksiä ja muutoksia perusteluineen 3. *Lutukka* 38: 117–144.
- Kurto, A., Lampinen, R., Piirainen, M. & Uotila, P. 2023: Suomen putkilokasvien luettelo. Lisäyksiä ja muutoksia perusteluineen 4. *Lutukka* 39: 131–152.
- Lubienski, M. & Dörken, V.M. 2016: The hybrid between *E. scirpoides* and *E. variegatum* in Northern Europe. *American Fern Journal* 106: 116–130.
- Moore, R.J. 1975: The biology of Canadian weeds. 13. *Cirsium arvense* (L.) Scop. *Canadian Journal of Plant Science* 55: 1033–1048.
- Mossion, V., Koenen, E., Grant, J., Croll, D., Farrar, R. & Kessler, M. 2025: Global diversification of the common moonwort ferns (*Botrychium lunaria* group, Ophioglossaceae) was mainly driven by Pleistocene climatic shifts. *Annals of Botany* 135(7): 1475–1496.

Palmén, A. & Väre, H. 2021: *Rosa* L. – ruusut, ros-släktet. Teoksessa: Väre, H., Saarinen, J., Kurto, A. & Hämet-Ahti, L. (toim.), *Suomen puu- ja pensaskasvio*. 3., täysin uudistettu painos, s. 180–205. Dendrologian Seura, Helsinki.

Sennikov, A.N. & Kozhin, M.N. 2023: Taxonomic revision of the *Erigeron acris* group (Asteraceae) in Murmansk Region, Russia, reveals a complex pattern of native and alien taxa. *PhytoKeys* 235: 83–128.

Seppänen, J. 2017: Etsintäkuultettu baltiantoukokaammekä *Dactylorhiza majalis* subsp. *baltica*. *Orkidea-lehti* 50(5): 18–21.

Stensvold, M. C. & Farrar, D. R. 2017: Genetic diversity in the worldwide *Botrychium lunaria* (Ophioglossaceae) complex, with new species and new combinations. *Brittonia* 69: 148–175.

Sukhorukov, A.P., Wen, Z., Krinitsina, A.A., Fedorova, A.V., Verloove, F., Kushunina, M., Léger, J.-F., Chambouleyron, M., Tanji, A. & Sennikov, A.N. 2025: A revised taxonomy of the *Bassia scoparia* complex (Camphorosmoideae, Amaranthaceae s.l.) with an updated distribution of *B. indica* in the Mediterranean region. *Plants* 14, 398: 1–25.

Tilley, G.E.D. 2010: Biological Flora of the British Isles: *Cirsium arvense* (L.) Scop. *Journal of Ecology* 98(4): 938–983.

Uotila, P. 2025: Baltiankäämmekä (*Dactylorhiza baltica*) ja lähilajit Suomessa. *Lutukka* 41: 69–90.

Väre, H. 2022: Suomen koiran- ja orjanruusut. *Sorbidolia* 53: 10–22.

Žabicka, J., Migdalek, G., Marcussen, T., Sliwińska, E., Slomka, A., Mackiewicz, L. & Kuta, E. 2025: Genetic diversity and phylogeography of the circumboreal peatland violets (*Viola epipsila* – *V. palustris* complex, Violaceae) as inferred from non-coding nuclear and chloroplast DNA regions. *Taxon* 74(2): 307–336.

Checklist of the vascular plants of Finland. Annotated additions and changes, no. 6

This is the sixth list of additions and changes to the Checklist of the Vascular Plants of Finland published in printed form and on the internet in 2019, and available as pdf and Excel files as well as annually published checklists. Additions are partly the results of recent floristic activity and their documentation appears mainly in the Kastikka database maintained by the Botany and Mycology Unit of the Finnish Museum of Natural History. Background information is given for the nomenclatural changes, which are mainly based on the results of recent taxonomic and phylogenetic studies, as well as for the changes in vernacular names. The symbols and style of the name rows follow the layout of the pdf version of the printed version of the 2019 checklist. The additions and changes have been implemented in the [taxon database](https://taxondatabase.fi) of the Finnish Biodiversity Information Facility.

Arto Kurto, Raino Lampinen, Mikko Piirainen, Pertti Uotila, Luonnontieteellinen keskusmuseo, kasvi- ja sienitieteen yksikkö, 00014 Helsingin yliopisto. etunimi.sukunimi@helsinki.fi

Koristekasvina viljelty tarhakesäsuolukka eli "kesäsypressi", *Bassia scoparia* var. *trichophila*, on omaperäisen näköinen hyvin tuuheine, kapealehtisine haarakimpuineen.

Bassia scoparia -nimistö on korjattu (s. 129) Sukhorukovin ym. (2025) selvityksen mukaiseksi.

Kuva: Teneriffa, Sauzal 4.11.2015 L. Helynranta